

w konsekwencji,

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 6 lipca 2022 r. uznającej, że skarżący jest zdolny do pracy, a jego nieobecność od dnia 10 czerwca 2022 r. jest nieusprawiedliwiona, co będzie skutkowało potrąceniem wynagrodzenia za 1 dzień kalendarzowy;
- w stosownym wypadku, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 14 grudnia 2022 r. oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 16 sierpnia 2022 r.;
- zasądzenie od Komisji zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia, wraz z dodatkami;
- obciążenie Komisji kosztami w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku niezależności lekarza-orzecznika przeprowadzającego badanie w dniu 10 czerwca 2022 r. i naruszenia obowiązku bezstronności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie i siły wyższej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku dbałości.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2023 r. – Fritz Egger i in./ECHA

(Sprawa T-163/23)

(2023/C 179/91)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fritz Egger GmbH & Co. OG (St. Johann in Tirol, Austria) i 7 innych (przedstawiciel: M. Ahlhaus, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez stronę pozwaną w dniu 16 grudnia 2022 r. i opublikowanej w dniu 17 stycznia 2023 r., w zakresie, w jakim umieszcza melaminę (zwaną dalej „substancją” lub „melaminą”) na kandydackiej liście substancji w celu objęcia zgodnie z art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (zwanego dalej: „rozporządzeniem REACH”) procedurą uzyskania zezwolenia jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”);
- obciążenie strony pozwanej kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja naruszyła zasadę dobrej praktyki administracyjnej. Zaskarżona decyzja i jej uzasadnienie identyfikujące melaminę jako substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH odbiegają od ustalonych wytycznych. Ze względu na ten fakt, nie tylko trudno jest określić konkretną podstawę naukową stwierdzenia, że można ustalić równoważny poziom obaw, ale również niejasne i niespójne stanowisko przedstawione w zaskarżonej decyzji i jej uzasadnieniu nie spełniają wymogów określonych w art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH. W tym sensie, zaskarżona decyzja narusza zasadę dobrej administracji ze względu na niespójność praktyki administracyjnej leżącej u jej podstaw oraz naruszenie uzasadnionych oczekiwań strony skarżącej dotyczących postępowania, oceny będącej jego podstawą oraz procesu podejmowania decyzji.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że strona pozwana nie wykazała, zgodnie z art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH, że melamina wywołuje prawdopodobne poważne skutki dla zdrowia ludzkiego i dla środowiska, dające powody do obaw równoważnych obawom stwarzanym przez substancje wymienione w art. 57 lit. a)-e) rozporządzenia REACH, ponieważ podstawą zaskarżonej decyzji są skutki, które nie wynikają ze swoistych właściwości melaminy, a zatem należy je pominąć w związku z identyfikacją melaminy jako substancja wzbudzająca szczególnie duże obawy.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że przyjmując zaskarżoną decyzję strona pozwana naruszyła art. 57 lit. f) rozporządzenia REACH, nie ustalając, na podstawie wystarczających dowodów naukowych, że melamina może mieć prawdopodobny poważny skutek dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska, dający powody do obaw równoważnych obawom stwarzanym przez substancję o niebezpiecznych właściwościach, do których odnosi się art. 57 lit. a)-e) rozporządzenia REACH, a zatem zaskarżona decyzja oparta jest na oczywistym błędzie w ocenie.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja narusza prawo strony skarżącej do bycia wysłuchanym oraz prawa do przedstawienia swego stanowiska na temat nowych dowodów przedstawionych wyłącznie komisji państw członkowskich. Strona skarżąca twierdzi zasadniczo, że nie została wysłuchana w przedmiocie wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych, które stały się podstawą do wydania zaskarżonej decyzji, a strona pozwana dopuściła się oczywistego błędu, uwzględniając nowe dowody podniesione na ich okoliczność.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja stanowi naruszenie zasady proporcjonalności, jak również zasady przewidywalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady pewności prawa w zakresie, w jakim melamina została uznana za substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy i w związku z tym podlega kontroli regulacyjnej, mimo że melamina jest uważana za odpowiednią alternatywę dla innych substancji, które na podstawie rozporządzenia REACH podlegają już bardziej surowym środkom regulacyjnym. Ponadto identyfikacja melaminy jako substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy nie może być uznana za właściwy środek w odniesieniu do ogólnego celu identyfikacji substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy, za którym opowiada się strona pozwana.

Skarga wniesiona w dniu 27 marca 2023 r. – Drinks Prod/EUIPO – Wolff and Illg (IGISAN)

(Sprawa T-164/23)

(2023/C 179/92)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Drinks Prod SRL (Păntășești, Rumunia) (przedstawiciel: I. Speciac, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Siegfried Wolff (Berlin, Niemcy), Matthias Illg (Berlin)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „IGISAN” – zgłoszenie nr 18 329 332

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 stycznia 2023 r. w sprawie R 982/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji wydanej przez Izbę Odwoławczą poprzez uwzględnienie odwołanie wniesione przez skarżącego na decyzję Wydziału Sprzeciwów i w konsekwencji zobowiązanie EUIPO do dalszego prowadzenia postępowania rejestracyjnego dla spornego znaku towarowego dla wszystkich zgłoszonych towarów i usług w klasach 3 i 5.